

VILNIUJE LITUANISTINIO NAUJOKAI

RINKOSI ŠVIETIMO

Rugsėjo 24 dieną Vilniuje, Lietuvių namų gimnazijoje, į Švietimo ir mokslo ministerijos organizuotą seminarą rinkosi lituanistinio švietimo entuziastai iš 20-ies šalių - Airijos, Australijos, Austrijos, Brazilijos, Danijos, Egipto, Islandijos, Italijos, JAV, Jungtinės Karalystės, Jungtinių Arabų Emyratų, Kazachstano, Nyderlandų, Norvegijos, Rusijos, Suomijos, Šveicarijos, Turkijos, Urugvajaus bei Venesuelos.

Pagrindinis šio seminaro skirtumas nuo prieš tai organizuotų buvo tas, jog šis renginys buvo specialiai skirtas naujokams - naujoms besikuriančioms mokykloms ir naujiems mokytojams, kurie lituanistinio švietimo srityje darbuojasi dar visai neseniai. Virš 30 susirinkusių seminaro dalyvių pasveikino Lietuvos švietimo ir mokslo ministerijos kancleris Dainius Numgaudis bei Lietuvių namų direktorius Gintautas Rudzinskas. Seminaro dalyviai klausėsi pranešimų, kuriuos skaitė švietimo specialistai iš Vilniaus ir Lietuvos edukologijos universitetų, Lietuvos mokyklų. Antrą seminaro dieną lituanistinių mokyklų mokytojai vyko į Rudaminos vaikų lopšėli-darželį, kur stebėjo ugdomąją veiklą. Darželis įsikūręs rajone, kur dauguma gyventojų kalba rusų bei lenkų kalbomis, todėl šios ugdymo įstaigos specialistai yra sukaupę nemažai patirties mokant lietuviškai nedaug mokančius vaikus lietuvių kalbos.

Man pačiam seminare teko skaityti pranešimą apie naujų lituanistinių mokyklų kūrimą bei problemas ir kliūtis, su kuriomis tenka susidurti steigiant mokyklą,

vystant ir plečiant jos veiklą, Airijos lietuvių bendruomenės švietimo grupės patirtį konsultuojant naujų lituanistinių mokyklų kūrėjus Airijoje. Savo pranešime akcentavau įvairias nesėkmes ir klaidas, nes sėkmė yra gerokai dažniau aprašoma ir viešinama, o neigiamą patirtį daug kas stengiasi užmiršti ir neafišuoti, tačiau joje irgi slepiasi nemažai labai svarbios informacijos lituanistinio švietimo naujokams – ko nedaryti, į ką atsižvelgti, kokių klaidų nekartoti, o kokius sprendimus atlikti iš anksto. Ši informacija yra naudinga naujokams, kad jie nesistengtų „išradinėti dviračio“, o pasinaudotų jau patirties įgijusių savo kolegų patarimais.

Užsiėmimų metu ir neformaliose diskusijose tarp seminaro dalyvių paaikškėjo, jog nemažai lituanistinio švietimo entuziastų turi pedagoginį išsilavinimą, kai kurie net ir pedagoginio darbo patirties, tačiau dauguma labai stokoja net elementarių vadybos žinių, patirties organizuojant mokyklos darbą, vadovaujant mokytojų kolektyvui. Viena iš diskusijų išvadų ir buvo raginimas tiek Lietuvos valstybinėms institucijoms, tiek pasaulio lietuvių bendruomenėms daugiau dėmesio skirti lituanistinių mokyklų vadybinės patirties sklaidai, taip padedant kurtis ir augti naujoms mokykloms įvairiose šalyse plečiant lietuvių kalbos mokymą tarp pasaulio lietuvių.

Arūnas Teišerskis, Airijos lietuvių bendruomenė

“Pasaulio lietuvis”, 2014 m., 09/531.

[Interviu su seminaro dalyvėmis, lituanistinių mokyklėlių mokytojomis Irmunda Adomavičiene \(Čikaga\) ir Ina Vėžyte-Byrne \(Airija\) bei video interviu su Justina El Maghrabi \(Egiptas\) portale lrytas.lt](#)

Jei norite paskelbti žinias iš savo bendruomenės, išsakyti savo nuomonę lietuviams užsienyje svarbiais klausimais, tapti nuolatinio portalo pasauliolietuvis.lt bendradarbiu, rašykite e-redakcijai el.adresu pl.internete@gmail.com